

Škrjančku.

Škrjanček, veseli moj znanec,
kako mi ljubó žvrgoliš,
ko s prvim se jutranjim žarkom
iz rahlega sna prebudiš!

Tja v jasne mi švigneš višave,
od tamkaj zapoje tvoj glas;
iz spanja prebuja prirodo,
posluša ga radošna vas.

Jaz tudi vesel te poslušam,
zapojem še pesemco vmes
in lahkega srca najrajši
poskočno zagnal bi se v ples.

Saj moral bi biti brez srca,
da spev me tvoj ne bi prevzel,
da tebe in širne prirode
ne bil bi iz duše vesel!

Leon Poljak

Iz južnih krajev